

ประเพณีทำบุญเดือนสิบ

งานบุญเดือนสิบเป็นงานประเพณีที่ชาวพุทธได้รับอิทธิพลมาจากศาสนาพราหมณ์ ในประเทศอินเดีย เผยแพร่เข้ามาสู่ประเทศไทยทางภาคใต้ และมีศูนย์กลางแหล่งอารยธรรมที่เมืองนครศรีธรรมราช

งานบุญเดือนสิบสืบเนื่องมาจากความเชื่อพุทธศาสนาว่า ในปลายเดือนสิบของทุกปี พ่อแม่ ปู่ย่า ตายาย และ ญาติพี่น้อง ซึ่งล่วงลับไปแล้ว โดยเฉพาะผู้ที่มีบาปต้อง ตกระกำลำบากเป็น "เปรต" จะได้รับการปล่อยตัวจากรกภูมิให้มาหาลูกหลาน ญาติมิตรของตนในเมืองมนุษย์ จึงจัดงานทำบุญเป็นประเพณีขึ้นในวันแรม 1 ค่ำ ครั้งหนึ่งเป็นการต้อนรับ กับจัดในวันแรม 15 ค่ำ เดือน 10 อีกครั้งหนึ่ง เพื่อเลี้ยงส่ง และอุทิศบุญกุศลไปให้ การจัดงานบุญทั้งสองวันนี้ชาวบ้านจะให้ความสำคัญกับ วันหลังมากกว่า

ชาวปักษ์ใต้ให้ความสำคัญกับงานบุญเดือนสิบมาก ผู้เฒ่าผู้แก่จะอบรมสั่งสอนและทำตัวอย่างให้ลูกหลานเห็นเป็นที่ ประจักษ์ โดยเฉพาะคุณตา คุณยาย พ่อแม่ และญาติผู้ใหญ่ ในวันทำบุญจะชวนลูกหลานไปทำบุญหรือไปชิงเปรต ที่วัด เมื่อใกล้ถึงวันทำบุญทุกครอบครัวจะตระเตรียมข้าวของ อุปกรณ์ต่างๆ ให้พร้อม ผู้ที่อยู่ต่างถิ่นกำเนิดจะเริ่มทยอยเดินทางกลับสู่ภูมิลำเนาเดิมปักษ์ใต้บ้านเรา เพื่อไปร่วมพิธีทำบุญพร้อมหน้าพร้อมตากัน นับเป็นงานรวมญาติที่สำคัญงานหนึ่ง ประเพณีทำบุญเดือนสิบ มีชื่อเรียกแตกต่างกันออกไปหลายชื่อตามวัตถุประสงค์ของการจัดงาน ตามความเชื่อและตามลักษณะของการจัดงาน เช่น

1. เรียกตามชื่อเดือนที่จัดงาน เรียกว่า "ประเพณีทำบุญเดือนสิบ"
2. เรียกชื่อตามประเพณี "สารท" ของอินเดียที่เรารับเอาวัฒนธรรมนี้มา คำว่า "สารท" เป็นภาษาบาลีใน พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2525 ให้ความหมายว่า "เกี่ยวกับหรือเกิดในฤดูใบไม้ร่วง เทศกาลทำบุญสิ้นเดือนสิบ" ในอินเดีย คำว่า "สารท" หมายถึง ฤดูใบไม้ร่วง เป็นฤดูกาลที่พืชพันธุ์ธัญญาหารกำลังผลิดอกออกผลชาวอินเดียจะเก็บเกี่ยวไปทำขนมเช่นพลีบูชาผีปู่ย่าตายาย และเทพเจ้าที่ตนนับถือ เพื่อตอบแทนพระคุณที่บรรดาลให้มีพืชพันธุ์ธัญญาหาร บางแห่งบางท้องถิ่นเรียกงานนี้ว่า "ประเพณีทำบุญวันสารท" หรือ "ประเพณีทำบุญสารทเดือนสิบ"
3. เรียกตามชื่อตามขั้นตอนและลักษณะสำคัญของงานประเพณี เช่น "ประเพณียกหมรับ" หรือ "ประเพณีชิงเปรต"
4. เรียกชื่อตามความมุ่งหมายหลักของประเพณี เพราะประเพณีการทำบุญนี้มีความมุ่งหมายหลักอยู่ที่ การทำบุญอุทิศส่วนบุญส่วนกุศลให้แก่ ปู่ย่า ตายาย ญาติพี่น้องที่ล่วงลับไปแล้ว บางท้องถิ่นจึงเรียกประเพณีนี้ว่า "ประเพณีทำบุญตายาย" หรือ "ประเพณีรับส่งตายาย"

ขั้นตอนพิธีกรรมงานบุญเดือนสิบ

ในวันแรม 1 ค่ำ เดือนสิบ ชาวบ้านไม่ถือเป็นวันสำคัญนัก มีการประกอบพิธีแบบง่ายๆ แต่ในวันแรม 15 ค่ำ ซึ่งถือเป็นวันสำคัญ มีขั้นตอนในการประกอบพิธีกรรม ดังนี้

1. วันเตรียมการหรือวันจ่าย อยู่ในช่วงระยะเวลาก่อนวันแรม 1 ค่ำ ประมาณ 15-20 วัน เป็นการเตรียมการจ่ายใช้สอยซื้ออาหาร ขนม สิ่งของเครื่องใช้สำหรับการทำบุญ

2. การจัดหมรับ สิ่งสำคัญที่ต้องจัดใส่หมรับ คือ ขนม 5 อย่าง ซึ่งถือว่าเป็นสัญลักษณ์ของงานเดือนสิบ คือ

ขนมพอง เป็นสัญลักษณ์แทนแพสำหรับใช้ล่องข้ามห้วงมหรธพ ตามคติพุทธศาสนา

ขนมลา แทนเครื่องนุ่งห่มแพรพรธม

ขนมกงหรือขนมไข่ปลา แทนเครื่องประดับ

ขนมดีข้า แทนเงิน/เบี้ยสำหรับใช้จ่าย

ขนมบ้า แทนลูกสะบ้าสำหรับผู้ที่ล่องลับไปแล้วใช้เล่นสนุกสนาน ในวันสงกรานต์หรือวันว่าง

3. การยกหมรับหรือการถวายภัตตาหาร เมื่อจัดหมรับหรือสำหรับข้าวปลาอาหารและสิ่งของเครื่องใช้ต่างๆ เสร็จแล้ว จะมีการยกหมรับไปวัดและถวายภัตตาหารแด่พระภิกษุสงฆ์ในวันแรม 15 ค่ำ

4. การตั้งเปรต เมื่อมีการยกหมรับถวายภัตตาหารทำบุญเลี้ยงพระ และบังสุกุลเพื่ออุทิศส่วนกุศลแก่บุรพชนแล้ว จะมี "พิธีการตั้งเปรต" แต่เดิมจะกระทำโดยการนำเอาอาหารอีกส่วนหนึ่งไปวางไว้ตามที่ต่างๆ ซึ่งคาดว่าเปรตจะเดินผ่าน เช่น ตรังทางเข้าวัดบ้าง ริมกำแพงวัดบ้าง ตามโคนต้นไม้ทั้งในวัดและนอกวัด ต่อมาในระยะหลัง มีการสร้างตั้งร้านสูงพอสวมควร เรียกว่า "หลักเปรต" หรือ "ศาลาเปรต" เพื่อนำข้าวปลาอาหารที่ใส่กระถงหรือภาชนะต่างๆ ไว้เช่นไหว้บุรพชน เข้าใจว่าที่สร้างศาลาเปรตให้สูง คงเพื่อความสะดวกแก่เปรตในการบริโภค เพราะมีความเชื่ออันว่าเปรตมีรูปร่างสูง ไม่ต้องก้มๆ เงยๆ เวลากินอาหารที่ลูกหลานเช่นไหว้

การจัดอาหารหวานคาวจะจัดอาหารที่คาดว่าบุรพชนชอบอย่างละนิดละหน่อย และที่สำคัญขาดไม่ได้ คือ ขนม 5 อย่าง เมื่อตั้งอาหารสำหรับเปรตบนหลาเปรตเสร็จแล้ว จะนำสายสิญจน์ที่พระสงฆ์จัดไว้เพื่อทำพิธีบังสุกุลมาผูกไว้กับหลาเปรต แผลส่วนบุญกุศลแก่บุรพชน เมื่อเสร็จพิธีสงฆ์และเก็บสายสิญจน์แล้ว ผู้คนทั้งหญิงชาย เฒ่าแก่หนุ่มสาวและเด็กๆ ก็จะกรูกันเข้าแย่งชิงอาหารที่ตั้งไว้นั้น เรียกว่า "ชิงเปรต" การชิงเปรตเป็นเรื่องสนุกสนาน ครื้นเครง เฮฮาของหนุ่มสาวและเด็ก เนื่องจากมีความเชื่อว่าจะหนีจากการเช่นไหว้บุรพชน ถ้าใครได้กิน จะได้รับกุศลแรงเป็นสิริมงคลแก่ตนเองและครอบครัว

ปั่นจักรยานลดโลกร้อน

โลกร้อน อากาศอบอ้าว สำหรับบางคนแล้วอาจเป็นโอกาสดีที่จะร่วมกันบอกรักโลกด้วยการรณรงค์ลดภาวะโลกร้อนด้วยการ “ปั่นจักรยาน”

ปัจจุบันยอมรับกันแล้วว่าการเดินทางด้วยจักรยานนั้นเป็นอีกทางเลือกของการประหยัดพลังงานและลดโลกร้อน แถมยังส่งผลดีต่อสุขภาพทำให้ร่างกายแข็งแรงและจิตใจเบิกบานอีกด้วย เรามีวิธีง่ายๆ ที่ทำให้คุณปั่นจักรยานได้อย่างมีความสุข

เลือกเวลาและสถานที่ที่เหมาะสม

สำหรับผู้ปั่นจักรยานเพื่อออกกำลังกาย ในช่วงหน้าร้อนท้องฟ้าจะสว่างเร็วและมีดึกช้า ควรตื่นแต่เช้าแล้วใช้เวลาก่อนแดดแรงปั่นจักรยาน เพราะจะช่วยลดความเสียหายของผิวหนังจากการโดนแดดจัดได้ ส่วนสถานที่ที่เหมาะสมน่าจะเป็นสวนสาธารณะ เพราะมีพื้นที่กว้างขวางร่มรื่นและปลอดภัย ทำให้ไม่ต้องระแวงว่าจะถูกรถเฉี่ยวชน แต่ถ้าบ้านอยู่ไกลจากสวนสาธารณะ อาจเลือกปั่นจักรยานตามถนนในหมู่บ้านซึ่งมีรถไม่มากนัก

เตรียมตัวพร้อมเสมอ

ควรเลือกเนื้อผ้าเนื้อโปร่งเพื่อระบายเหงื่อและความร้อน เลือกใส่ชุดที่ทะมัดทะแมง กระชับ ส่วนรองเท้าควรสวมรองเท้าผ้าใบหรือรองเท้ากีฬา นอกจากนี้ควรทาครีมกันแดดที่มีค่าเอสพีเอฟสูงตั้งแต่ 30 ขึ้นไป จากนั้นตรวจความพร้อมของอุปกรณ์ให้เรียบร้อย ทั้งลมยาง เบรก ไฟหน้าและหลัง เตรียมหมวกกันน็อก กระจกน้ำ ต่อด้วยการวอร์มร่างกายเล็กน้อยด้วยการหมุนคอ แขน เอว เหน่า ข้อเท้าตามปกติ ก่อนปั่นจักรยาน

ปั่นสนุกอย่างมีสติ

การปั่นจักรยานนอกจากจะช่วยทำให้มีร่างกายที่แข็งแรงแล้วยังช่วยสานความสัมพันธ์ของคนในครอบครัวได้อีกด้วย ช่วยให้เราได้ใช้เวลาร่วมกัน ได้พูดคุยกันได้หัวเราะร่วมกัน ทำให้ครอบครัวมีความอบอุ่น พร้อมทั้งสูดกลิ่นอายธรรมชาติ

สุดท้ายพึงระลึกไว้ว่าการปั่นจักรยานเป็นการออกกำลังกายเพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลินและเสริมสุขภาพ เมื่อใดที่รู้สึกว่าร้อนเกินทน ไม่สนุก จงเลิกปั่นอย่าหักโหมมากเกินไป

หากรู้สึกว่าร่างกายเริ่มไม่ไหวแล้วควรหยุดพักไม่ควรฝืนออกกำลังกายต่อเพราะอาจเจ็บป่วยได้

หากคุณพร้อมแล้วก็ลุยได้เลย.....มาปั่นจักรยานกันเถอะ

รู้หรือไม่ว่า ต้นกำเนิดไฟสัญญาณจราจร

เขียว เหลือง แดง คุณๆกันใช้มั้ยล่ะครับ ไม่ว่าจะไปที่ไหนๆ คงต้องเจอเจอกันเป็นระยะสามแยก สี่แยกบ้าง ก็สัญญาณไฟจราจรโง่ละครับ แต่ที่พูดถึงนี้ก็เชื่อแน่ว่าหลายๆคนคงยังไม่ทราบแน่แนว่าไฟสัญญาณจราจรที่เราใช้กันบนท้องถนน มีใช้กันตั้งแต่เมื่อไหร่เท่าที่มีหลักฐาน การจดบันทึกในประวัติศาสตร์ ต้นกำเนิดไฟสัญญาณจราจรแห่งแรกของโลกอยู่ที่ประเทศอังกฤษประมาณปี ค.ศ.1868 เกิดขึ้นก่อนที่คนเราจะรู้จักกับรถที่ใช้เครื่องยนต์ในการขับเคลื่อนเสียอีก โดยมี เจ. พี. ไนต์ วิศวกรชาวอังกฤษเป็นเจ้าของผลงาน ช่วงแรก

ที่ไนต์สร้างไฟสัญญาณจราจรขึ้นมาก็เพื่อใช้ควบคุมการสัญจรของรถม้า และคนเดินเท้าที่เดินผ่านไปมาบริเวณสี่แยกที่เริ่มจะเดินกันพลุกพล่านกันมากขึ้นเรื่อยๆ ในยุคนั้น โดยสถานที่ที่ได้รับเกียรติให้ทำการติดตั้งไฟสัญญาณจราจรครั้งแรกของไนต์คือ สี่แยกใจกลางมหานครลอนดอน บริเวณหน้ารัฐสภาอังกฤษนั่นเอง

รูปลักษณ์ของไฟสัญญาณจราจรของไนต์ในสมัยนั้นดูค่อนข้างแปลกตาไปสักหน่อยกับสัญญาณไฟจราจรในปัจจุบัน เพราะมันจะมี 2 แขน เมื่อใดที่แขนทั้ง 2 ข้างของมันเคลื่อนตัวขนานกับพื้นดิน นั่นหมายความว่าพาหนะที่กำลังสัญจรไปมาอยู่บริเวณสี่แยกจะต้องหยุดทันที แต่ทว่า หากแขนทั้ง 2 ข้างของสัญญาณจราจรเคลื่อนตัวทำมุม 45 องศา จะหมายความว่า ให้ผู้ใช้พาหนะทุกชนิดให้ถนนอย่างระมัดระวังเป็นพิเศษ โดยในตอนกลางคืนจะมีไฟสีแดง และสีเขียวซึ่งได้จากพลังงานแก๊สบนแขนทั้ง 2 ข้าง เป็นตัวให้สัญญาณเพื่อให้มองเห็นเด่นชัด โดยแสงสีแดงหมายถึง “หยุด” ส่วนแสงสีเขียวหมายถึงให้ระวัง

ต่อมาวิวัฒนาการของไฟสัญญาณจราจรก็ถูกพัฒนาขึ้นเรื่อยๆ สำหรับไฟสีเขียว ไฟสีแดง แบบใช้พลังงานไฟฟ้าเริ่มมีใช้เป็นการครั้งแรกในเมือง ซอลต์เลกซิตี รัฐยูทาห์ ประเทศสหรัฐอเมริกา ช่วงปี ค.ศ. 1912 โดยเลสเตอร์ ไวร์ พนักงานตำรวจชาวอเมริกันเป็นผู้ประดิษฐ์ขึ้นด้วยมือของเขาเอง

ในช่วงแรกไฟสัญญาณจราจรที่ใช้กันอยู่จะมีแค่ไฟสีเขียวและไฟสีแดงเท่านั้น จนกระทั่ง ในปี ค.ศ.1920 วิลเลียม พอตต์ ตำรวจจราจรแห่งดีทรอยต์ รัฐมิชิแกน ได้ออกแบบไฟสัญญาณจราจรรูปแบบใหม่ขึ้น พร้อมกับเพิ่มไฟสีอำพัน (สีเหลือง) เข้าไปอีกหนึ่งสี เพื่อเป็นสัญญาณเตือนผู้ใช้พาหนะให้ระวัง และชะลอตัวก่อนที่จะหยุด หรือ ออกตัว

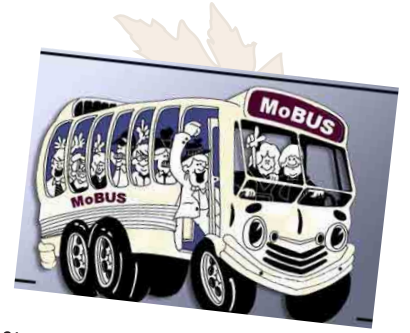
จากนั้นอีกไม่กี่ปีต่อมา ไฟสัญญาณจราจรแบบอัตโนมัติก็ถูกประดิษฐ์คิดค้น โดยเป็นฝีมือของการ์เรตต์ มอร์แกน ซึ่งนำมาใช้ครั้งแรกในเมืองเคลฟแลนด์ ก่อนที่จะแพร่หลายไปทั่วโลก

และนี่คือวิวัฒนาการของไฟสัญญาณจราจรที่ถูกพัฒนามาเรื่อยๆ จนถึงปัจจุบัน แต่ถึงอย่างไรก็ตาม สิ่งสำคัญที่สุดในการขับขี่ยานพาหนะต่างๆ ก็ต้องระมัดระวังอยู่เสมอ เมื่อเราอยู่บนท้องถนนอะไรๆ ก็ย่อมเกิดขึ้นได้เสมอหากประมาทใส่หมวกกันน็อค คาดเข็มขัดนิรภัย เมาไม่ขับ หรืออีกหลายๆ ประการที่เราควรพึงระวังในการใช้รถใช้ถนน เพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของทุกคน หรืออาจจะผ่อนหนักให้เป็นเบาได้นะครับ

".....วิธีประหยัด....."

เรื่องของคุณลุงคนนึง แกทำงานอยู่ กทม. ใกล้จะเกษียณแล้วละ
วันหนึ่งก็มารอรถเมล์จะกลับบ้าน รออยู่คั่นแล้วคั่นเล่ารถก็ดูเต็มทุกคั่น
แกรออยู่ตั้งนาน เวลาที่ค่าลงๆ ก็มีอยู่คั่นหนึ่ง ทำท่าว่าจะจอดรับ แต่ก็ไม่จอด
แต่ลุงแกนึกว่าจะจอดก็ค่อยๆ วิ่งไล่ตามแกวิ่งไล่ตามไปเรื่อยๆ
ผลไปสักพักใหญ่
....เฮ้ยถึงบ้านแล้วนี่หว่า แกดีใจ
เออดีไม่ต้องเสียค่ารถเมล์สามบาท แกดีใจ ใหญ่เลย กลับไปเล่าให้เมียฟัง
ลุง : นี่เธอจำ .. วันนี้พี่วิ่งไล่ตามรถเมล์มานะ ถึงบ้านพอดี ตังค์ก็ไม่ต้องเสียตั้งสามบาทละ
เมีย : (พอได้ยินแทนที่จะดีใจไปด้วยกลับด่าส่ง)...ไอ้แกจะตายแล้วยังจะง้ออีก
ลุง : อ้าวมาด่าฉันทำไมล่ะ
เมีย : นี่ถ้าแกวิ่งตามแท็กซี่ แกรู้มั๊ย ประหยัดได้อีกตั้งเท่าไร

".....สอบใบขับขี่....."

เมื่อวานนัดสอบใบขับขี่รถยนต์มา แต่ก็เจอคำถามข้อหนึ่งเลยคิดหนัก
พนักงาน : คุณจะทำใบขับขี่รถยนต์ใช้มั๊ย
ปู่ : ใช้ครับตลอดชีพเลย
พนักงาน : เอาละ ก่อนอื่นผมขอถามคำถามคุณ 1 ข้อก่อน
ปู่ : ได้เลยครับ ปู่มีความมั่นใจเต็มที่เลยเพราะเตรียมตัวมาดี
พนักงาน : หากคุณขับรถด้วยความเร็ว 100/ชม. แล้วข้างซ้ายมือมีผู้หญิงแก่ยืนอยู่คนหนึ่ง
ข้าพขวามีสุนัข
ยืนอยู่ตัวหนึ่งคุณจะทำอย่างไร
ปู่ : (นั่งคิดอยู่สักพัก) เหยียบหมาครับ
พนักงาน : ทำไมชีวิตมันไม่มีค่าเธอ
ปู่ : มีครับ แต่น้อยกว่าคน
พนักงาน : แล้วเบรกมีทำไมคุณไม่เหยียบมันล่ะ คุณสอบตก

1/2553

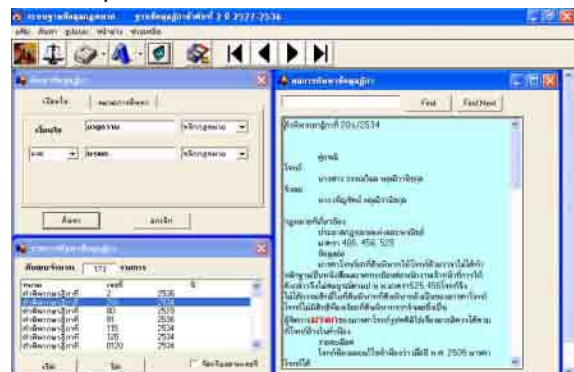
- 18 ต.ค.53 นักศกษาภาคปกติ
- 10 ต.ค.53 นักศกษาภาคศ.บป. ,ป.บณฑตวชาชฟ, ป.บณฑตวชาชฟคร, ปรณญาโท
- 29 ต.ค.53 อางครย

สำนักวทยบรการและเทคโนโลยีสารสนเทศได้บกรบฐานข้อมูลกฎหมาย

ซ่งเป็นฐานข้อมูลที่รวบรวมคำพฟากษา, คำวณจฉย, คำสั่งศาล, สารานุกรมกฎหมายไทย, ประมวลกฎหมายหลัก, ซ้อสอบ, ฯลฯ มรยละเอียดดงน

- คำพฟากษาศาลฎกกา (พ.ศ. 2463 - ปจจุบัน)
- คำวณจฉยศาลรัฐธรรมนูญ (พ.ศ. 2541 - ปจจุบัน)
- คำวณจฉยอำนาจหน้าที่ระหวางศาล (พ.ศ. 2544 - ปจจุบัน)
- คำสั่งศาลปกครองสูงสุด
- คำพฟากษาศาลปกครองสูงสุด
- คำวณจฉยประธานศาลฎกกา
- คำวณจฉยสำนักงานที่ปรกษากฎหมาย
- ความเห็นแย้งและผลซ้ขาดอัยการสูงสุด
- ซ้อหาหรือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎกกา
- คำวณจฉยซ้ขาดความผดวณยทางงบประมาณและการคลัง

- สารานุกรมกฎหมายไทย
- ประมวลกฎหมายหลัก
- ซ้อสอบต่างๆ เช่น

- ซ้อสอบอัยการผู้ช่วย
- ซ้อสอบชั้นเนตบณฑต ภาค 1, ภาค 2 และซ้อสอบปากเปล่า
- ซ้อสอบผู้ช่วยผู้พฟากษา
- ซ้อสอบผู้ช่วยผู้พฟากษานามเลก

ซ่งสามารถลบบคณได้หลายรูปแบบ เช่น คณหาตามปีพ.ศ., คณหาซ้อคู้ความ, คณหาคำเฉพาะทางกฎหมาย,

คณหาข้อมูลกฎหมายไทย, ฯลฯ

สามารถใช้บริการได้ที่สำนักวทยบรการและเทคโนโลยีสารสนเทศ บรเวณซ้น 1 อาคารบรรณราชณครนทร

บริษัท ยูไนเต็ต โสม เอ็นเตอร์เทนเมนท์ จำกัด(2553).
3 ย่าน.(DVD). กรุงเทพฯ : บริษัท ยูไนเต็ต โสม
เอ็นเตอร์เทนเมนท์ จำกัด **DVD 0503**

เรื่องวุ่นๆ เกิดขึ้น ณ ท่าจอดรถทัวร์แห่งหนึ่ง
เมื่อนาค่อม พนักงานขับรถทัวร์ (ค่อม ชวนชื่น) กำลังวิ่งไล่
จับจู้จี้กับตุ๊กกี้ บัสโฮสเสตสสาวสวย (เป็ย ปานวาด) ขณะจะ
เข้าด้ายเข้าเข็มก็บังเอิญเหลือบไปเห็นศพหญิงสาวถูกฆ่าตาย
อยู่ในรถ ทั้งคู่รีบมาบอกกับแจ้เกี้ยว (ไซเพีย ลา) เจ้าของ
รถทัวร์ซึ่งกลัวว่าเรื่องดังกล่าวจะมีผลกระทบต่อธุรกิจเดิน
รถทั้ง 3 คนจึงร่วมมือกันปฏิบัติการแผนอำพรางศพ โดย
ตั้งใจจะเอาศพไปทิ้งระหว่างทาง การเดินทางที่วุ่นวายของ
ทั้ง 3 คนกับผีสาวสุดเฮี้ยนก็เริ่มต้นขึ้น

สองหนุ่มต้องสงสัยที่หนีลงจากรถทัวร์มาคือ หอย (เสนาหอย)
และ บิ๊ก (ทองภูมิ) เพื่อนรักที่กำลังถกเถียงกัน เมื่อแผน
ปล้นรถทัวร์ไม่สำเร็จ แล้วจะหาเงินที่ไหนไปจ้างเก็บนักฆ่าที่
กำลังตามล่าตนอยู่ ทั้งคู่ทะเลาะกันในเรื่องที่ทำให้ต้องมา
ตกอยู่ในสถานการณ์เลวร้ายนี้ ก็เพราะความขี้หึงเกินเหตุ
ซึ่งเรื่องทั้งหมดมาจากความเข้าใจผิด

รุ่งขึ้นของวันใหม่โก๊ะ (โก๊ะตี๋) ผู้กำกับหนังตลกอ้างกำลังถ่ายหนัง
เรื่องใหม่ที่จะพิสูจน์พื้นที่ของผู้กำกับหนังของตัวเองที่เหลื่อ
น้อยเต็มที ซึ่งมีแอนดี้ (อ๊อด โป่งกลางฯ) พระเอกตลกยุค
แสดงนำ และมีเป็ย (กีฟซ่า) นักแสดงสาวผู้กำลังหวังโตเต้า
ทางการแสดงร่วมเล่นด้วย ซึ่งโก๊ะแอบมีสัมพันธ์สวาทกับเป็ย
อย่างลับๆ ปัญหาของโก๊ะ กับโปรดิวเซอร์ใหญ่ (ป้าต๊อบ)
ผู้จัดการกองถ่ายจอมป่วน (ลูลู่) อีกทั้งธุรกิจกองถ่ายสุดเป็น
(ลาล่า) ก็แยพอแล้ว สำหรับการทำงานกองถ่าย ปัญหาที่
นักแสดงลิมตัวอย่างแอนดี้ ก็ยังทำให้แทบจะกระอักเลือด
เหมือนผีเข้าชะตาช่วยโก๊ะมารู้ความลับบางอย่างเข้า มัน
เหมือนรถสิบล้อบีบท้ายร่างอวบๆ แล้วถอยมาทับอีกรอบ มัน
ทำให้น้ำตาลูกผู้ชายต้องไหลหลัง โก๊ะต้องพยายามทำ
ทุกอย่างเพื่อจบปัญหาทุกเรื่องลงให้ได้

กิตติวัฒน์ ตันทะนันท์(2553). บ้านสัตว์เลี้ยง
: 19 เรื่องสั้น รางวัลนายอินทร์อะวอร์ดประจำปี
พุทธศักราช 2553. กรุงเทพฯ : อมรินทร์พริ้นติ้ง
แอนด์พับลิชชิ่ง. **รศ. ก34ร**

บ้านสัตว์เลี้ยงเป็นงานเขียนในรูปแบบเรื่องสั้น ซึ่งได้รับรางวัล
เรื่องสั้นยอดเยี่ยมนายอินทร์อะวอร์ด ประจำปี 2553 สะท้อน
ให้เห็นสัจธรรมของชีวิตในยุคที่คนชรากลายเป็นส่วนเกิน และ
มนุษย์ไม่มีเวลาแม้จะทบทวนว่าอะไรคือสิ่งสำคัญในชีวิตกันแน่
ผู้เขียนสร้างตัวละครที่เป็นแม่ขึ้นมาอย่างมีชีวิตชีวาด้วยราย
ละเอียดมากมายและชวนขนลุกขนพอง ทั้งยังสะท้อนให้เห็น
บรรยากาศแวดล้อมที่กดดัน แต่โชคดีที่หญิงชราที่มีพื้นฐานจิตใจ
อันแข็งแกร่ง สิ่งที่ดีร้ายจึงเป็นแค่ความฝันเท่านั้น แต่สิ่งที่
สำคัญกว่าพฤติกรรมของผู้เป็นแม่ คือความจริงในสังคมวันนี้
ลูกชายที่รักแม่ เลี้ยงแม่ แต่ไม่มีเวลาให้แม่ เพิ่มภาระให้แม่
และทำสุดปฏิบัติต่อแม่โดยไม่รู้ตัวจนแม่กลายเป็นสัตว์เลี้ยง
อีกตัวหนึ่งของเขาไป

วิธีนำเสนอเรื่องเรียบง่าย อ่านแล้วทำให้คิดใคร่ครวญได้ว่า
เรา พวกเรา ใครคนใดคนหนึ่ง กำลังทำให้ “คนชรา” ในบ้าน
ของเราเป็นสัตว์เลี้ยงไปเช่นเดียวกับเรื่องนี้หรือเปล่า

นอกจากนี้ภายในเล่มยังได้รวบรวมเรื่องสั้นที่ผ่านเข้ารอบ
สุดท้ายโครงการรางวัลนายอินทร์อะวอร์ดประจำปี 2553
จำนวน 19 เรื่อง ให้ผู้ที่สนใจได้อ่านอย่างสนุกและได้สาระ
อีกด้วย

คณะผู้จัดทำ

เจ้าของ : สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ <http://airt.skru.ac.th>
กองบรรณาธิการ : นายปิยะ มาสง, นายกอบศักดิ์ ณ นคร, นางพรพิณด คงอินทร์,
นางสาวสมศรี หวันจิตินาย, นางสาวเพลิน จันทวงศ์,
นางสาวอุไรพรรณ มุสิกรัตน์

